

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 52 (ปรับปรุง 2549) เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุล

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 52 (ปรับปรุง 2549)

เรื่อง

เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุล

คำแถลงการณ์

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ได้ปรับปรุงถ้อยคำให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศฉบับที่ 10 พ.ศ. 2548 (IAS 10 Events After the Balance Sheet Date (2005)) ซึ่งมีการแก้ไขจากมาตรฐานฉบับเดิมดังนี้

- แก้ไขถ้อยคำ จากเดิม “อนุมัติให้เผยแพร่” แก้ไขเป็น “อนุมัติให้ออกงบการเงิน”

สารบัญ

	ย่อหน้าที่
วัตถุประสงค์	1
ขอบเขต	2 – 3
คำนิยาม	4 – 8
การรับรู้และการวัดมูลค่า	9-14
เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุลที่ต้องปรับปรุง	9-10
เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุลที่ไม่ต้องปรับปรุง	11-12
เงินปันผล	13-14
การดำเนินงานต่อเนื่อง	15-17
การเปิดเผยข้อมูล	18-23
วันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน	18-19
การปรับข้อมูลที่เปิดเผยไว้เกี่ยวกับสถานการณ์ ณ วันที่ในงบดุล	20-21
เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุลที่ไม่ต้องปรับปรุง	22-23
วันที่ถือปฏิบัติ	24

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ประกอบด้วยข้อความที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรหนา ซึ่งถือเป็นหลักการและข้อความพิมพ์ด้วยอักษรปกติซึ่งถือเป็นคำอธิบาย และมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของแม่บทการบัญชี ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 39 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 52 (ปรับปรุง 2549) เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุล

วัตถุประสงค์

1. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้
  - 1.1 เพื่อกำหนดว่าเมื่อใดกิจการต้องนำเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุลมาปรับปรุงรายการในงบการเงิน และ
  - 1.2 เพื่อกำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงินและเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุล

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้กิจการต้องไม่จัดทำงบการเงินโดยใช้เกณฑ์การดำเนินงานต่อเนื่องหากเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุลชี้ให้เห็นว่าข้อสมมุติเกี่ยวกับการดำเนินงานต่อเนื่องไม่เหมาะสมอีกต่อไป

ขอบเขต

2. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับการบัญชีและการเปิดเผยข้อมูลสำหรับเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุล
3. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ใช้แทนมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 52 เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุล

คำนิยาม

4. คำศัพท์ที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีความหมายโดยเฉพาะ ดังนี้

เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุล	หมายถึง	เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่ในงบดุลกับวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน ไม่ว่าเหตุการณ์นั้นจะเป็นไปในทางดีหรือไม่ดี เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุลสามารถแยกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้
-------------------------------	---------	---

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ก) เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุลที่ต้องปรับปรุง คือ เหตุการณ์ที่เป็นหลักฐานยืนยันว่าสถานการณ์ได้มีอยู่ ณ วันที่ในงบดุล และ

ข) เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุลที่ไม่ต้องปรับปรุง คือ เหตุการณ์ที่ชี้ให้เห็นว่าสถานการณ์ได้เกิดขึ้นภายหลังวันที่ในงบดุล

5. ขั้นตอนในการอนุมัติให้ออกงบการเงินของกิจการแต่ละกิจการอาจแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโครงสร้างการบริหาร ข้อบังคับในการรับรองงบการเงิน ระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด และขั้นตอนในการจัดทำและสรุปงบการเงินให้เสร็จสิ้นลง
6. ในบางกรณี ข้อกำหนดของกิจการกำหนดให้กิจการต้องนำเสนองบการเงินเพื่อให้ผู้ถือหุ้นอนุมัติหลังจากที่มีการอนุมัติให้ออกงบการเงินแล้ว ในกรณีดังกล่าวถือว่ามี การอนุมัติให้ออกงบการเงิน ณ วันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงินเป็นครั้งแรก มิใช่วันที่ผู้ถือหุ้นอนุมัติงบการเงิน
7. ในบางกรณี ข้อกำหนดของกิจการกำหนดให้ฝ่ายบริหารต้องนำเสนองบการเงินเพื่อให้คณะกรรมการอื่นที่ไม่ใช่กรรมการบริหารอนุมัติ ในกรณีดังกล่าวถือว่ามี การอนุมัติให้ออกงบการเงิน เมื่อฝ่ายบริหารอนุมัติให้ออกงบการเงินเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการดังกล่าว
8. เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุล รวมถึงเหตุการณ์ทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงวันที่อนุมัติให้ออกงบการเงิน แม้ว่าเหตุการณ์เหล่านั้นเกิดขึ้นภายหลังการประกาศผลกำไรหรือข้อมูลทางการเงินอื่นให้สาธารณชนทราบ

การรับรู้รายการและการวัดมูลค่า

เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุลที่ต้องปรับปรุง

9. กิจการต้องปรับปรุงจำนวนที่รับรู้ในงบการเงินเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุลที่ต้องปรับปรุง
10. ตัวอย่างของเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุลที่ต้องปรับปรุง ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้กิจการต้องปรับปรุงจำนวนที่รับรู้ไว้หรือต้องรับรู้รายการที่ไม่เคยรับรู้มาก่อนในงบการเงิน มีดังต่อไปนี้
  - 10.1 คำพิพากษาของศาลภายหลังวันที่ในงบดุลซึ่งยืนยันว่าภาระผูกพันของกิจการได้เกิดขึ้นแล้ว ณ วันที่ในงบดุล กิจการต้องปรับปรุงจำนวนประมาณการหนี้สินที่รับรู้ไว้ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 53 เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น หรือรับรู้ประมาณการหนี้สินที่ไม่เคยรับรู้มาก่อนแทนการเปิดเผยข้อมูลเป็นหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- 10.2 ข้อมูลที่ได้รับภายหลังวันที่ในงบดุลชี้ให้เห็นว่าสินทรัพย์เกิดการด้อยค่า ณ วันที่ในงบดุล หรือจำนวนผลขาดทุนจากการด้อยค่าที่รับรู้ไว้สำหรับสินทรัพย์เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ตัวอย่างเช่น
- 10.2.1 การที่ลูกหนี้ล้มละลายภายหลังวันที่ในงบดุล ตามปกติจะเป็นการยืนยันว่าผลขาดทุนจากลูกหนี้การค้าได้เกิดขึ้นแล้ว ณ วันที่ในงบดุล กิจการต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของลูกหนี้การค้านั้นและ
- 10.2.2 การขายสินค้าคงเหลือภายหลังวันที่ในงบดุลอาจเป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงมูลค่าสุทธิที่จะได้รับของสินค้าคงเหลือนั้น ณ วันที่ในงบดุล
- 10.3 สินทรัพย์ที่ซื้อมาหรือขายไปก่อนวันที่ในงบดุล แต่การกำหนดต้นทุนหรือสิ่งตอบแทนของสินทรัพย์ทำขึ้นภายหลังวันที่ในงบดุล
- 10.4 การกำหนดจำนวนส่วนแบ่งกำไรหรือการจ่ายโบนัสภายหลังวันที่ในงบดุลหากส่วนแบ่งกำไรหรือโบนัสดังกล่าวเป็นผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ในงบดุลและกิจการมีภาระผูกพันตามกฎหมายหรือภาระผูกพันจากการอนุमानที่จะต้องจ่ายส่วนแบ่งกำไรหรือโบนัสนั้น ณ วันที่ในงบดุล (ดูมาตรฐานการบัญชีเรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน (เมื่อมีการประกาศใช้))
- 10.5 การพบข้อผิดพลาดหรือการทุจริตที่แสดงให้เห็นว่างบการเงินไม่ถูกต้อง

เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุลที่ไม่ต้องปรับปรุง

11. กิจการต้องไม่ปรับปรุงจำนวนที่รับรู้ในงบการเงินสำหรับเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุลที่ไม่ต้องปรับปรุง
12. ตัวอย่างของเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุลที่ไม่ต้องปรับปรุง ได้แก่ ราคาตลาดของเงินลงทุนที่ลดลงระหว่างวันที่ในงบดุลกับวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน ตามปกติการลดลงของราคาตลาดจะไม่มีความสัมพันธ์กับสถานการณ์ของเงินลงทุน ณ วันที่ในงบดุล แต่จะสัมพันธ์กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในงวดถัดไป ดังนั้น กิจการจึงต้องไม่ปรับปรุงจำนวนเงินลงทุนที่รับรู้ไว้ในงบการเงิน ในทำนองเดียวกันกิจการต้องไม่ปรับปรุงจำนวนเงินลงทุนที่เปิดเผยไว้ ณ วันที่ในงบดุลให้เป็นปัจจุบัน แต่กิจการอาจจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 22

เงินปันผล

13. หากกิจการประกาศจ่ายเงินปันผลให้กับผู้ถือตราสารทุนภายหลังวันที่ในงบดุล กิจการต้องไม่รับรู้เงินปันผลดังกล่าวเป็นหนี้สิน ณ วันที่ในงบดุล (ดูคำนิยามของคำว่า “ตราสารทุน” ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 48 เรื่อง การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลสำหรับตราสารการเงิน)
14. ถ้ามีการประกาศจ่ายเงินปันผล (เงินปันผลได้รับการอนุมัติอย่างเหมาะสมและไม่ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดจำนวนโดยกิจการแล้ว) ภายหลังวันที่ในงบดุล แต่ก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน เงินปันผลดังกล่าวต้องไม่รับรู้เป็น
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

หนี้สิน ณ วันที่ในงบดุลเนื่องจากเงินปันผลดังกล่าวไม่เข้าเงื่อนไขเป็นภาระผูกพันในปัจจุบัน ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 53 เรื่อง ประมวลการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น เงินปันผลดังกล่าวต้องเปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 35 เรื่อง การนำเสนอ งบการเงิน

การดำเนินงานต่อเนื่อง

15. กิจการต้องไม่จัดทำงบการเงินโดยใช้เกณฑ์การดำเนินงานต่อเนื่อง หากภายหลังวันที่ในงบดุล ฝ่ายบริหาร ของกิจการตัดสินใจที่จะเลิกกิจการหรือหยุดการดำเนินงาน หรือฝ่ายบริหารจำเป็นต้องเลิกกิจการหรือหยุด การดำเนินงานเนื่องจากไม่มีทางเลือกอื่นที่สามารถทำได้
16. ผลการดำเนินงานและฐานะการเงินที่เสื่อมลงภายหลังวันที่ในงบดุลอาจชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องทบทวน ข้อสมมุติเกี่ยวกับการดำเนินงานต่อเนื่องที่กิจการใช้อย่างเหมาะสมหรือไม่ หากข้อสมมุติเกี่ยวกับการ ดำเนินงานต่อเนื่องไม่เหมาะสมที่กิจการจะใช้ต่อไปผลกระทบจะเกิดขึ้นในวงกว้างจนทำให้มาตรฐานการบัญชี ฉบับนี้กำหนดให้กิจการต้องเปลี่ยนเกณฑ์การบันทึกบัญชีที่ใช้อยู่ให้มีหลักการพื้นฐานต่างไปจากเดิม โดยไม่ อนุญาตให้กิจการเพียงแต่ปรับปรุงจำนวนที่รับรู้ไว้ตามเกณฑ์การบันทึกบัญชีเดิม
17. กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 35 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน เมื่อ เป็นไปตามข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้
  - 17.1 กิจการไม่ได้จัดทำงบการเงินตามเกณฑ์การดำเนินงานต่อเนื่อง
  - 17.2 ฝ่ายบริหารของกิจการทราบถึงความไม่แน่นอนเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อ กิจการอย่างมีสาระสำคัญซึ่งความไม่แน่นอนนั้นอาจทำให้เกิดความสงสัยอย่างมีนัยสำคัญต่อการ ดำเนินงานต่อเนื่องของกิจการ กิจการยังคงต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่มาตรฐานการบัญชีฉบับดังกล่าว กำหนดไว้แม้ว่าเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่ทำให้ต้องเปิดเผยข้อมูลเกิดขึ้นภายหลังวันที่ในงบดุล

การเปิดเผยข้อมูล

วันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน

18. กิจการต้องเปิดเผยผู้ให้การอนุมัติงบการเงินและวันที่ได้รับการอนุมัติให้ออกงบการเงิน นอกจากนี้หาก เจ้าของกิจการหรือบุคคลอื่นมีอำนาจแก้ไขงบการเงิน หลังจากที่ได้มีการอนุมัติให้ออกงบการเงินแล้ว กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงของการแก้ไขดังกล่าว
19. ผู้ใช้งบการเงินควรทราบว่ามีการอนุมัติให้ออกงบการเงินเมื่อใด เพื่อที่จะได้ทราบว่างบการเงินนั้นไม่สะท้อนถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังวันที่ระบุไว้

การปรับข้อมูลที่เปิดเผยไว้เกี่ยวกับสถานการณ์ ณ วันที่ในงบดุล

20. หากกิจการได้รับข้อมูลเพิ่มเติมภายหลังวันที่ในงบดุลเกี่ยวกับสถานการณ์ที่มีอยู่ ณ วันที่ในงบดุล กิจการต้องปรับข้อมูลที่เปิดเผยสำหรับสถานการณ์ดังกล่าวให้เป็นปัจจุบันตามข้อมูลใหม่ที่ได้รับมา

21. ในบางกรณี กิจการจำเป็นต้องปรับข้อมูลที่เปิดเผยในงบการเงินให้เป็นปัจจุบันเพื่อสะท้อนถึงข้อมูลที่ได้รับภายหลังวันที่ในงบดุล แม้ว่าข้อมูลดังกล่าวจะไม่มีผลกระทบต่อจำนวนที่กิจการได้รับรู้ไว้ในงบการเงินก็ตาม ตัวอย่างของกรณีที่ทำให้กิจการต้องปรับข้อมูลที่เปิดเผยไว้ให้เป็นปัจจุบัน ได้แก่ กรณีที่กิจการได้รับหลักฐานเพิ่มเติมภายหลังวันที่ในงบดุลเกี่ยวกับหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นที่มีอยู่ ณ วันที่ในงบดุล ในกรณีนี้กิจการต้องพิจารณาว่าจะรับรู้หนี้สินที่อาจเกิดขึ้นเป็นประมาณการหนี้สินในงบการเงินหรือเปลี่ยนแปลงประมาณการหนี้สิน (ตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 53 เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น) กิจการต้องปรับข้อมูลที่เปิดเผยสำหรับหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นให้เป็นปัจจุบันโดยใช้หลักฐานที่ได้รับมาใหม่นั้น

เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุลที่ไม่ต้องปรับปรุง

22. เมื่อเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุลที่ไม่ต้องปรับปรุงมีสาระสำคัญจนทำให้การไม่เปิดเผยข้อมูลมีผลกระทบต่อความสามารถของผู้ใช้งบการเงินในการประเมินผลและตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้สำหรับเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุลที่ไม่ต้องปรับปรุงแต่ละประเภทที่เป็นสาระสำคัญ

22.1 ลักษณะของเหตุการณ์ดังกล่าว

22.2 ประมาณการผลกระทบทางการเงินที่อาจเกิดจากเหตุการณ์ดังกล่าวหรือข้อเท็จจริงที่ว่ากิจการไม่สามารถประมาณผลกระทบดังกล่าวได้

23. ตัวอย่างต่อไปนี้เป็นเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุลที่ไม่ต้องปรับปรุง ซึ่งอาจมีความสำคัญที่ทำให้การไม่เปิดเผยข้อมูลมีผลกระทบต่อความสามารถของผู้ใช้งบการเงินในการประเมินผลและตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม ได้แก่

23.1 การจำหน่ายบริษัทย่อยที่สำคัญหรือการรวมธุรกิจที่สำคัญภายหลังวันที่ในงบดุล (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 43 เรื่อง การรวมธุรกิจ ซึ่งกำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในกรณีดังกล่าว)

23.2 การประกาศแผนยกเลิกการดำเนินงาน

23.3 การซื้อสินทรัพย์ที่สำคัญ การจัดประเภทสินทรัพย์เป็นถือไว้รอการขายตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี เรื่องสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนถือไว้รอการขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก (เมื่อมีการประกาศใช้) หรือการที่รัฐบาลเวนคืนหรือยึดสินทรัพย์ที่สำคัญของกิจการ

- 23.4 การเกิดอัคคีภัยในโรงงานผลิตที่สำคัญภายหลังวันที่ในงบดุล
- 23.5 การประกาศหรือการเริ่มต้นปฏิบัติเกี่ยวกับการปรับโครงสร้างที่สำคัญ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 53 เรื่อง ประมวลการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น)
- 23.6 รายการบัญชีที่สำคัญเกี่ยวกับหุ้นสามัญและตราสารทุนที่อาจเปลี่ยนเป็นหุ้นสามัญในอนาคตภายหลังวันที่ในงบดุล (มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 เรื่อง กำไรต่อหุ้น สนับสนุนให้กิจการเปิดเผยคำอธิบายเกี่ยวกับรายการบัญชีดังกล่าวนอกเหนือจากหุ้นปันผลและการแตกหุ้น)
- 23.7 การเปลี่ยนแปลงราคาสินทรัพย์หรืออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่ไม่เป็นปกติภายหลังวันที่ในงบดุล
- 23.8 การเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีหรือกฎหมายภาษีอากรที่มีผลบังคับใช้หรือมีการประกาศภายหลังวันที่ในงบดุล ซึ่งมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อภาษีที่ต้องจ่าย สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี และหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 56 เรื่อง ภาษีเงินได้ (เมื่อมีการประกาศใช้))
- 23.9 การเกิดภาวะผูกพันหรือหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นที่มีนัยสำคัญ เช่น การค้ำประกันที่มีนัยสำคัญ
- 23.10 การเริ่มต้นของคดีความที่สำคัญซึ่งเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุล

วันถือปฏิบัติ

- 24. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ เป็นการปรับปรุงถ้อยคำโดยมีเนื้อหาสาระไม่แตกต่างจากมาตรฐานการบัญชี ฉบับเดิมจึงให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2548 เป็นต้นไป

แนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้เป็นการอธิบายข้อความที่ระบุในมาตรฐานการบัญชี

ผู้ให้การอนุมัติงบการเงิน

1. กิจการหรือฝ่ายบริหารมีหน้าที่รับผิดชอบต่อความถูกต้องและครบถ้วนของข้อมูลในงบการเงิน การเปิดเผยผู้ให้การอนุมัติงบการเงินจะระบุให้ทราบถึงผู้รับผิดชอบดังกล่าว เพื่อให้มั่นใจว่างบการเงินจัดทำโดยครบถ้วนและถูกต้อง
2. ข้อพิจารณาในเรื่องผู้ให้การอนุมัติงบการเงินควรจะเป็นบุคคลใดนั้นอ้างอิงถึง พ.ร.บ. การบัญชี พ.ศ. 2543 มาตรา 9 ซึ่งระบุถึงผู้มีหน้าที่ต้องจัดทำบัญชีซึ่งหมายถึงนิติบุคคลตามกฎหมาย ซึ่งรวมถึงนิติบุคคลซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทยและกิจการร่วมค้า นิติบุคคลต้องมีตัวแทนคนหนึ่งหรือหลายคน ซึ่งมีอำนาจตามที่กำหนดโดยกฎหมายหรือข้อบังคับของบริษัท ซึ่งโดยทั่วไปจะหมายถึงกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลตามที่ระบุในหนังสือรับรองนิติบุคคล
3. ดังนั้น ผู้ให้การอนุมัติงบการเงินควรหมายถึงกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลนั้น ๆ ตามที่ระบุในหนังสือรับรองของนิติบุคคล หรือบุคคลซึ่งได้รับมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรจากกรรมการผู้มีอำนาจลงนามตามกฎหมาย หรือบุคคลซึ่งได้รับมอบอำนาจจากที่ประชุมของคณะกรรมการบริษัทโดยมีการระบุการมอบอำนาจไว้อย่างชัดเจนในรายงานการประชุมของคณะกรรมการบริษัท

วันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน

วันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน หมายถึงวันที่ผู้มีหน้าที่ต้องจัดทำบัญชีอนุมัติให้มีการออกงบการเงิน ทั้งนี้กิจการสามารถกำหนดวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงินได้ตามความเหมาะสมของแต่ละกิจการ ซึ่งอาจเป็นวันใดวันหนึ่งดังต่อไปนี้

- วันที่กรรมการผู้มีอำนาจลงนามตามกฎหมาย หรือผู้ได้รับมอบอำนาจอย่างเป็นทางการลงนามอนุมัติให้ออกงบการเงิน
- วันที่คณะกรรมการตรวจสอบของกิจการสอบทานงบการเงินและกรรมการผู้มีอำนาจลงนามตามกฎหมาย หรือผู้ได้รับมอบอำนาจอย่างเป็นทางการลงนามอนุมัติให้ออกงบการเงิน
- วันที่คณะกรรมการของบริษัทอนุมัติให้ออกงบการเงิน

ภาคผนวก

ภาคผนวกนี้ทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางเท่านั้น และไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้

ตัวอย่าง วันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน

วันที่	1	กุมภาพันธ์	25X2	กิจการจัดทำร่างงบการเงินสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 25X1 แล้วเสร็จ และส่งให้ผู้สอบบัญชีตรวจสอบ
วันที่	15	กุมภาพันธ์	25X2	ผู้สอบบัญชีตรวจสอบเสร็จสิ้นและทำการสรุปผลการตรวจสอบกับกรรมการผู้มีอำนาจลงนามตามกฎหมาย หรือบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจอย่างเป็นทางการ
วันที่	15	กุมภาพันธ์	25X2	กรรมการผู้มีอำนาจลงนามตามกฎหมาย หรือบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจอย่างเป็นทางการลงนามอนุมัติออกงบการเงิน
วันที่	28	กุมภาพันธ์	25X2	กิจการประกาศกำไรของกิจการและข้อมูลทางการเงินอื่น
วันที่	1	เมษายน	25X2	งบการเงินพร้อมที่จะเผยแพร่ให้แก่ผู้ถือหุ้นและบุคคลอื่น
วันที่	25	เมษายน	25X2	ในที่ประชุมผู้ถือหุ้นประจำปีมีการอนุมัติงบการเงิน
วันที่	17	พฤษภาคม	25X2	นำส่งงบการเงินที่ได้รับการอนุมัติแล้วแก่กระทรวงพาณิชย์

ในกรณีดังกล่าวถือว่าวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 25X2 เป็นวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน

ตามย่อหน้าที่ 5 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 52 กำหนดว่าขั้นตอนในการอนุมัติให้ออกงบการเงินของแต่ละกิจการอาจแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโครงสร้างการบริหาร ข้อบังคับในการรับรองงบการเงิน ระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด และขั้นตอนในการจัดทำและสรุปงบการเงินให้เสร็จสิ้นลง

ดังนั้น กิจการจึงสามารถกำหนดวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงินได้ตามความเหมาะสมของแต่ละกิจการ ซึ่งอาจจะเป็นวันใดวันหนึ่งดังต่อไปนี้

- วันที่กรรมการผู้มีอำนาจลงนามตามกฎหมาย หรือผู้ได้รับมอบอำนาจอย่างเป็นทางการลงนามอนุมัติให้ออกงบการเงิน
- วันที่คณะกรรมการตรวจสอบของกิจการสอบทานงบการเงินและกรรมการผู้มีอำนาจลงนามตามกฎหมาย หรือผู้ได้รับมอบอำนาจอย่างเป็นทางการลงนามอนุมัติให้ออกงบการเงิน
- วันที่คณะกรรมการของบริษัทอนุมัติให้ออกงบการเงิน